SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 19 OCTOBER 1939

DE VERRASSING

Het waaiertje van Sun-Wu

(Een Chinees sprookje)

PRINSESJE Nio-Nan, wier paleis in de schaduw van de Chinese muur stond, was tien jaar geworden. Op zich zelf zou dit niet zo'n heel belangrijke gebeurtenis zijn geweest, maar nog nóóit had er zo'n lief en goed prinsesje in het oude China gewoond. Iedereen wilde dus haar verjaardag herdenken en zeker zou zij zoveel geschenken hebben ontvangen, dat het paleis te klein zou zijn geweest, om alles te bergen, als de keizer het niet anders had gewild. Ieder jaar trokken de herauten het land in en verkondigden, welk geschenk de prinses op haar verjaardag wilde hebben. Elkeen mocht dan mededingen, zodat het een soort wedstrijd werd. De prinses zocht dan, samen met den keizer, het mooiste presentje uit en de maker daarvan werd met een zak vol goud beloond. Het vorige jaar was een prachtige vlieger bekroond en dit jaar wilde Nio-Nan een waaier als geschenk hebben, maar het moest een heel bijzondere zijn. Want natuurlijk waren er in China al waaiers te kust en te keur, heel lichte met zijde bespannen en van kleurig papier en ook zware van parelmoer en kantwerk. Maar al waren ze ook nóg zo kostbaar, het waren toch ook maar heel gewone waaiers met een steeltje of handvat, waaiers dus, die je niet dicht kon vouwen.

In die tijd leefde er in het Hemelse Rijk ook een jongen, Sun-Wu, die eveneens een waaiertje voor de prinses wilde maken.

....knielde toen voor prinses Nio-Nan....

Natuurlijk vond elk het een grote eer, als het geschenkje, dat hij had gemaakt, werd gekozen en ook was de zak met goud meestal wel welkom. Ten minste, voor wie zo arm was als Sun-Wu.

Zijn moeder borduurde gouden vogels en bloemen op kimono's en kamerschermen, maar omdat ze zo heel erg bescheiden was, wist eigenlijk niemand van haar kunst en verdiende ze maar bitter weinig. Sun-Wu begreep dit allemaal wel en al verlangde hij ook nog zo graag een waaiertje voor de prinses te maken, toch wilde hij moeder daarvoor niet om geld vragen. Van kleine restjes kant en borduursel en stukjes ivoor, die hij met veel geduld netjes glad sleep, knutselde hij een waaiertje. Moeder, die hem zo stil bezig zag, besloot om hem te helpen. Van wat kraaltjes naaide ze een figuurtje op het waaiertje en haar laatste strengetje zijde gebruikte ze, om er een glanzend kwastje van te maken.

Zo ontstond met moeders hulp wel geen kostbaar, maar toch een beeldig mooi waaiertje. Sun-Wu vouwde het samen, borg het in een zacht doekje en wachtte toen vol hoop de verjaardag van prinsesje Nio-Nan af.

Toen die dag was aangebroken, haastte hij zich naar het paleis. Daar hij echter eerst nog op de rijstvelden had moeten werken, kwam hij vrij laat aan en was daardoor helaas de allerlaatste in de rij van wachtenden. Zoals iedereen, had ook Sun-Wu voor deze feestelijke gelegenheid zijn Zondagse pakje aangetrokken, maar naast de weelderige kleding van de anderen viel zijn pover jasje zo op, dat iedereen hem eigenlijk een beetje medelijdend aankeek. Hij

Maar het waaiertje van Sun-Wu getuigt van overleg en vernuft....

was echter te blij met het mooie waaiertje, om zich ál te veel om de blikken van de omstanders te bekommeren. Het pronkstukje hield hij angstvallig onder z'n jasje verborgen en dat maakte de anderen nog nieuwsgieriger, want ze hadden nog nooit een opvouwbare waaier gezien en begrepen dus niet, hoe Sun-Wu zijn geschenk maar eenvoudig onder z'n jas kon verstoppen. Zij immers konden hun grote waaiers maar met de grootste moeite dragen. De een had het gezocht in de grootte, de ander in de bewerking, een derde in de schitterende stof en de vierde in het overdadig versieren van het handvat.

Het werd Sun-Wu bang om het hart, toen hij al die prachtige en kostbare waaiers zag. In de troonzaal, waar de waaiers op lange tafels lagen, haalde hij zijn eenvoudig waaiertje voor de dag. Het was een langwerpig, opgevouwen dingetje, dat er nietig uitzag, en helemaal niet leek op een waaier, zoals de Chinezen die kenden. Een onderdrukt gegichel klonk, toen Sun-Wu het waaiertje uit het zijden doekje nam. De hovelingen en gasten dachten, dat de jongen een ongepaste grap wilde uithalen en de keizer stond al op het punt, zich boos te maken, toen Sun-Wu met een sierlijk gebaar het waaiertje opende en er een wuivende beweging mee maakte. Terwijl iedereen nog sprakeloos stond toe te kijken, klapte hij het waaiertje met één beweging weer dicht en knielde toen voor prinses Nio-Nan....

De prinses was opgetogen over zo'n handige waaier en ze kon hem maar niet genoeg bewonderen, want het was immers de eerste opklapbare waaier in Chinaland.

Wat Sun-Wu nooit had durven hopen, gebeurde nu: hij kreeg de eerste prijs.

De andere Chinezen meesmuilden wel en waren jaloers, maar de oude, wijze keizer bepaalde, dat de kostbaarste van alle waaiers die van Sun-Wu was. „Want," zo sprak hij, „goud en zilver en sieraden kan elkeen, die geld heeft, zich verschaffen en daarmede een waaier versieren. Maar het waaiertje van Sun-Wu getuigt van overleg en vernuft, sieraden van de geest, die voor geen geld ter wereld te koop zijn. En omdat hij de eerste is, die op de gedachte kwam een waaier opvouwbaar te maken, benoem ik Sun-Wu hiermede tot opperhofwaaiermaker van het oude Chinese rijk."

De zak vol goud kreeg hij natuurlijk ook mee naar huis.

En moeder had vanaf dat ogenblik zoveel borduurwerk te maken, dat ze handen te kort kwam.

WILLY SCHERMELÉ

ALS DE MUZIKANTEN KOMEN

De muzikanten komen,
En in de stille straat
Lijkt 't net wel een ontploffing,
Want hoort eens, hoe dat gaat.

Een juffrouw staat te zingen,
Een oudje neuriet mee.
Een boertje danst de polka,
Een hond jankt zelfs voor twee.

De hoempa laat het knallen,
Hoog gilt de saxofoon.
En de trompet, die schalt er bij
Soms wel wat uit de toon.

Een man gaat met het bakje,
Hij haalt de centen op.
Een ieder danst en springt en zingt,
De vreugde stijgt ten top....

Dan nog een boem, een uithaal,
Weg sterft de laatste toon.
De mensen gaan nu weer aan 't werk,
't Is alles weer gewoon.

W. S.

PRINS VALIANT
RIDDER ZONDER VREES
door HAROLD R. FOSTER

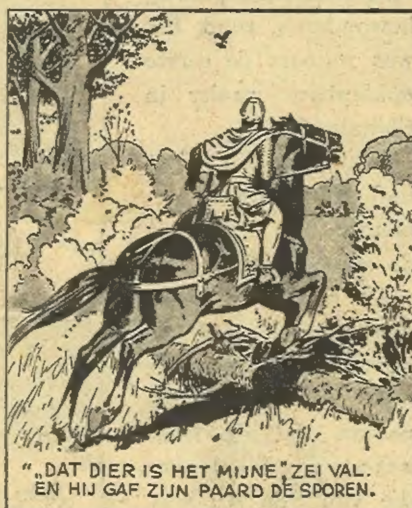

KITTY MUIS EN HAAR HOND

DOOR BRANDON WALSH

BONT ALLERLEI

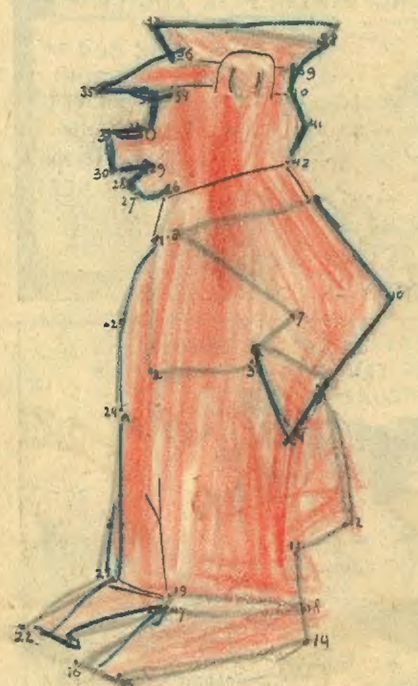
O K – PUZZLE

Dit is nu eens een héél makkelijk puzzletje. Wij weten wel, dat ze soms wel eens moeilijk kunnen zijn, maar deze keer kunnen jullie allemaal wel de oplossing helemaal alleen vinden.

De gevraagde woordjes bestaan uit drie letters. Je behoeft alleen maar de eerste letters te vinden, want alle woordjes eindigen op de letters O K en die hebben wij alvast voor jullie ingevuld.

En nu de betekenissen:

1. Daarin woont een hond.
2. Loopt in de wei.
3. Bovenste deel van het dak.
4. Maakt eten klaar.
5. Kledingstuk van meisjes.
6. Daarin wordt een schip gemaakt.
7. Kleine kous.
8. Haarkrul.

EEN TEKENKUNSTJE

Willen jullie onzen vriend Teddy zien? Trek dan met potlood een lijntje van 1 naar 2, dan naar 3, 4, 5 enz. Wie er een mooie tekening van wil maken, trekt met behulp van een stukje carbonpapier Teddy door op een stukje tekenpapier en kleurt hem dan met waterverf of kleurpotlood.

Oplossingen vorig nummer

KRUISWOORDRAADSEL

Van links naar rechts:
1. Draak. 5. Oor. 6. Robijn. 8. Mes. 10. Adem.

Van boven naar beneden: 1. Dor. 2. Room. 3. Arbeid. 4. Kan. 7. IJs. 9. Om. 11. Ei.

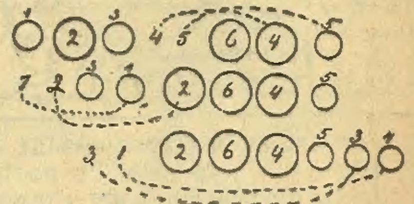
PLAATSNAAMREBUS

Eindhoven.

HET SLOT VAN REINTJE

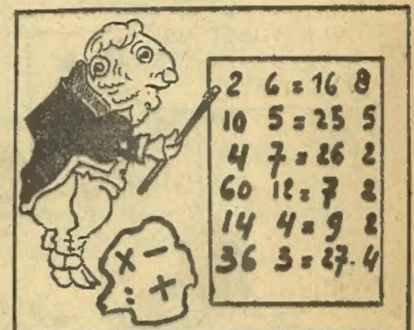
EEN PROBLEEM MET KNOPEN

Bij de eerste zet verplaatsen we 4 en 5, bij de tweede zet 1 en 2. En eindelijk 3 en 1.

WELKE TEKENS WORDEN HIER GEBRUIKT?

Hoe zou je hier de tekens: × — + en : moeten plaatsen zodat de vergelijkingen kloppen? 2+6 = 16×8 klopt natuurlijk niet. Dus 't moet anders. Maar hoe?

ONS·KNUTSELCLUBJE·
WIG EN WAM HELPEN. JULLIE

NEEM EEN KARTONNEN OMHULSEL, BIJV. EEN LEGE VIM-BUS.

KNIP ER EEN STUK AF

SNIJ ER NU NOG VIER BOOG-VORMIGE GATEN IN

PLAK ER EEN ROND OF VIERKANT DEKSEL OP

VERSIER ALLES MET GEKLEURD PAPIER EN KLAAR IS ONS OOSTERS

TAFELTJE.

J. G. CONE

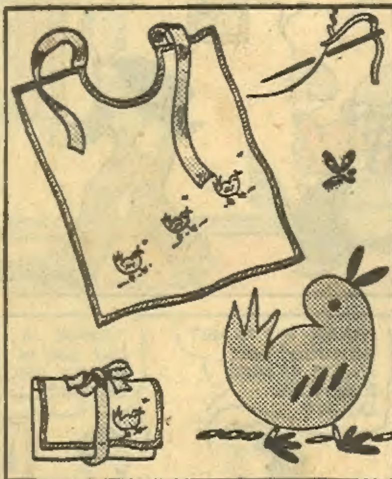
MET NAALD EN DRAAD

EEN GRAPPIG SLABBETJE EN SERVETTASJE

Dit allerliefste kuikentje, dat pas uit het ei gekropen is, gaan wij borduren op een slabbetje voor kleine broer of zus of op ons eigen servettasje.

Om het zo mooi mogelijk te doen, trekken we het kuikentje eerst op een stukje doorzichtig papier over. Dan bedekken we het witte linnen of de witte katoen, waarvan slabbetje en servettasje geknipt zijn, met een stuk carbonpapier, leggen hierop onze tekening en trekken de lijnen over. Dit moeten we voor het slabbetje drie keer doen en dan zó, dat de kuikentjes telkens een beetje hoger komen te staan, zoals op het plaatje is te zien.

Nu tekenen we onze beestjes ook op een stukje gele katoen of geel linnen, dat vooral wasecht van kleur moet zijn, dus niet verschieten mag, wanneer het gewassen wordt. Dat overtekenen op die gele

stof gebeurt op precies dezelfde manier als we het op de witte stof deden.

We knippen nu met een scherp schaartje de kuikentjes van gele stof uit, rijgen deze op de figuurtjes die op de witte stof staan en werken dan de randen met twee draadjes gele splijtzijde, die dezelfde kleur moet hebben als de gele stof, om, zoals op het plaatje rechts bovenaan is te zien.

De figuurtjes zitten nu stevig op de stof vast, maar .... onze kuikens hebben nog geen bekje, vleugels en pootjes. Daarom borduren we deze met een oranje of bruine draad spijtzijde (weer 2 draadjes nemen!) en vullen het bekje met platte steekjes op, terwijl voor de pootjes en vleugels een steelsteekje wordt gemaakt. Ook het gras wordt in steelsteek gewerkt, maar nu natuurlijk met groene splijtzijde.

Het vlindertje wordt met blauwe of oranje splijtzijde met een kettingsteek (dat is een steek, die uit in elkaar grijpende lusjes bestaat) of met platte steekjes geborduurd.

Is het borduurwerk af, dan naaien we om het slabbetje of servettasje een geel biesje en strijken het werk aan de verkeerde kant.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

EEN VREEMDE SNOESHAAN.

